

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. De effectu, seu obligatione compromissi, & sententiæ seu laudi
arbitrorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

rius arbiter dici debet ; cùm non sit alsumptus à partibus , quām consultor , & dīremptor causæ controverſæ . Imò juxta c. 13 h. t. conceditur arbitris , ut per alios , quos ipſi elegerint , cauſam deſcriant ; qui tamen non tam arbitri , quām arbitratores ſive mediatores , compositio nem amicabilem ferant , prout Glosſa afferit h̄c V. Mediatores , qui de plano & ſine ordine judiciario ſeu cognitione aliquā partes in concordiam componant , & quorum arbitramentum , ſi iniquum fit , ad arbitrium boni vitæ , ſeu judicis redigatur . Neque tamen per hoc prohibetur , quod minūs compromiſſum validum fit , cum dependentia exquirendi alterius consilii , modò liberum deinde relinquatur arbitro ſequendi , vel non ſequendi tale consilium . c. Cūm olim 7. h. t.

§. V.

De officio , & potestate arbitri .

Tota potestas & officium arbitri ex compromiſſo dependet , ac defum debet , ita ut de iis tantum arbitri arbitriū ferre poſſit , ſuper quibus compromiſſum eſt , & non ſuper aliis , cùm compromiſſa talia ſint ſtriči juris , ultra velle compromittentium non exten da , niſi fortassis hæc talia neceſſariō cum cauſa principali connexa ſint , & ſine hiſ cauſa principalis expediti non poſſit . Et hinc coram arbitris non poſteſ fieri re conveſtio c. Cūm dilectus 6. h. t. niſi ſint arbitri juris , qui statim cauſam expediſſe poſſant , & debent , aut Clericus contra Epifcopum ſuum item moverit . Et niſi in compromiſſo ſpecialiter cauſam ſit aliud in praefencia partium compro-

mittentium , pronunciare arbitrium de bent , prout colligitur ex Ex parte 10. b. 1. junc̄tā Glosſa in cit. c. Cūm dilectus V. Niſi de his . Eodem . Et quamvis proprie & ſtričē loquendo arbiter compromiſſarius non ſit Iudex , debet tamen ſervare ordinem judicialem , quia hodie juxta L. ff. h. t. compromiſſa , & arbitria ad ſimi tudinem judiciorum redacta ſunt , ita libellus coram arbiter compromiſſario etiam afferri debeat , debeat fieri h̄c contestatio &c. & quamvis laudum , quod arbitrijuſtē tulerint , omnino le vandum fit , ſi tamen dolo aut ex alia in quitate injuſtum illud fit , obſervandum non eſt , uti ſummoſit ex c. Non ſine 2. h. t. vel ſi cedat in p̄judicium & dāmmum Eccleſiæ c. pervenit 3. h. t.

§. VI.

De effectu , ſeu obligatione compri miffi , & ſententia , ſeu laudi arbitrorum .

D E jure Civili nulla efficax obligatio naut actio competit , quā pars ſitne compromiſſo cogantur , aut ad interēſe conduceretur pars aliqua , ſi per nudum pactum in arbitrios compromiſſum ſit ; ſecus autem dicendum videtur de jure Canonico , ubi ſecundum aliquos ex tra do pacto etiam datur actio ; & de jure Civili , ſi in compromiſſo faciendo ſequatio intervenit , ut colligitur ex L. Dicim 27. ſ. fin. junc̄tā Glosſa V. incerti h. t. & ex c. Per tuas 9. h. t. Praetertim ſi arbitriū ſive laudum à partibus emologatum , ſive approbatum , & receptum ſit , quo in cauſa datur etiam exceptio , & ailio quaſi rei iudicata : & quamvis ex defendo man-

mandati, nullum illud fuerit, si tamen à partibus receptum, sive emologatum est, executioni mandari debet, ut patet ex relat. c. Per tuas. Ut autem dicatur laudum sive arbitrium expressè emologatum, aut approbatum à partibus, de jure Civili quidem requiritur subscriptio partium, ut constat ex L. penult. C. b. t. de jure vero Canonico, & quadam forum conscientia, sufficit, si verbo, vel quovis alio modo in sententiam arbitrii partes consentiant. Ut colligitur ex cit. c. Per tuas b. t. de utroque tamen jure, ut tacite emologatum, seu approbatum sit, plus non requiritur, quam ut intra decem dies nullus ex compromittentibus contra laudum vel arbitrium reclamet; si enim inferendo laudo dolus aliquis aut injustitia arbitrii intervenierit, exceptio doli parti gravatae competit, contra petentem executionem arbitrii, que est quasi appellatio intra decem dies à lato arbitrio interponenda, & quidem ad proprium judicem reclamantis, quia hic se defendit contra alterum executionem urgenter. Si tamen adjecta pœna compromissum in arbitrios factum est, si ille, qui arbitrio state non vult, pœnam solvat, ulterius ad arbitrii executionem augeri non potest, prout in omni contractu adjecta pœna conventionali firmato, fieri solet, modo compromissum non expressè emologaverit pars, que hinc & nunc solutâ pœna ab eo recedere vellet: aut clausula adjecta compromissu pœnali; rationante compromissu arbitrio super eo lato: aliud jubeat, aut nullum juramentum de obsequando arbitrio adjectum sit, cum juramentum hoc clausulae modò

ante allatae & equivaleat (quamvis non improbabiliter putent aliqui, non obstante juramento tali, si pœnam adjectam solvere velit, qui vult à compromisso recedere, quod possit hoc facere, cum juramentum accedens pœnali compromisso non faciat, ut ad plus obligetur, quam si juramentum non adesset) sed tantum faciat, ut fortius obligetur, qui obligatur. Quod si vero jurassent cōpromittentes, nullâ pœnâ compromisso adjectâ statutos se arbitrio, de jure quidem Civili novissimo, nulla datur actio cōpromittentibus, cum secundum hoc ius juramentum compromisso adjectum habeatur pro nullo, & pro non apposito; de jure tamen Canonico servandum juramentum sale est, cum juxta hoc iusomisste juramentum servandum sit, neq; licet reclamate, nisi prius juramenti sui relaxationem obtineat; nisi jurando intentionem habuisset, arbitrii talis non servandi, si iniquum illud futurum sit (cum nemo ultra intentionem suam obligari possit) que mens ordinariè presumi potest.

§. VII.

De reductione laudi, sive arbitriorum, sive arbitratorum ad arbitrium boni viri.

Quod ab arbitris compromissatis compellari non possit satis, certa sententia est, conceditur tamen, ut reducatur sententia arbitrii ad arbitrium boni viri, non quidem quasi à cōpromittente peti possit hæc redactio, cum promissum videatur habere rationem transactionis, jura autem non permittant, ut lis per transactionem semel decisa, ite-

Pirkling, Compendy

FF

FUOR